

Opinia națională

Săptămânal de opinii, informații și idei de larg interes național

Director: Mioara VERGU-IORDACHE

Anul 20, nr. 572, 9 aprilie 2012, 8 pagini, 1 leu, www.opinianaționala.ro

Sărbători Pascale fericite!

Pe cruce

Iisus murea pe cruce. Sub arșița grozavă
Pălea curată-i frunte ce-o sângerase spînii
Pe stâncile Golgoetei tot cerul Palestinei
Părea că varsă lavă.
Și chiar în clipa morții hulară cărturarii
Cu fiera oțelită îl adăpau străjerii...
Râdea cu hohot gloata cu spasmele durerii
Și-l ocărau tâlharii.
Zdrobită, la picioare-i zăcea plângând Maria
Și-adânc zburcea blestemul din inima-i de mamă
Alături Magdalena, în lunga ei maramă,
Țipa văzând urgia.
Departa ucenicii priveau fără putere...
N-aveau decât să fuga în lumea cea pribeagă
Cu el se năruise nădejdea lor întreagă
Și fără mângăiere.
Târziu, porni mulțimea în pălcuri spre cetate
Pe drumurile-nguste cu lespezi pardosite
Trecură fariseii cu fețele smerite
Și bărbile-argintate.

Pagina 8

Măslini fără de frunze dormeau mocnind pe coaste
În vale, ca-ntr-o păclă, dormea Ierusalimul,
Pe cruce somnul morții dormea de-acum sublimul
Iisus, vegheat de oaste.

Vasile VOICULESCU

Concepția și viziunea creștinului despre Sfânta Scriptură

Zece motive pentru a crede în Biblie

Drd. Stelian GOMBOȘ

Creștinismul consideră că Biblia ori Sfânta Scriptură este cu adevărat revelată de Dumnezeu, iar evenimentele consemnate de Scripturi s-au petrecut în realitate. În apărarea Bibliei putem oferi oricând un set de argumente, care nu pot fi respinse de nici o gândire rațională:

- **Sinceritatea ei.** Biblia este dureros de sinceră. Ea descrie personajele Vechiului Testament atât în părțile lor bune, cât și în trăsăturile lor negative. Biblia prezintă natura umană ca ostilă lui Dumnezeu și prezice un viitor plin de dificultăți. Ea ne învață că drumul spre Rai este îngust, iar cel spre iad este larg. În mod sigur, Biblia nu a fost scrisă pentru cei care caută răspunsuri simple și nici nu este o viziune simplă și optimistă asupra religiei și naturii umane.
- **Conservarea textului biblic.** Chiar în vremea în care Israelul modern renăștea după mii de ani de exil, un păstor descoperă documente care fuseseră ascunse pentru două mii de ani. Acestea s-au dovedit manuscrise ale unor cărți biblice identice, în principiu, cu cele din Biblia noastră.
- **Ceea ce spune Sfânta Scriptură despre ea însăși.** O Biblie care nu susține că vorbește în numele lui Dumnezeu nu ar fi devenit temelie credinței pentru sute de milioane de creștini și evrei. Dar, cu argumente raționale și bazându-se pe evenimente concrete, autorii Bibliei susțin că sunt inspirați de Dumnezeu. Deoarece milioane de oameni mizează pentru prezent și viața veșnică pe această susținere, Biblia nu ar fi o carte bună dacă autorii ei ar minți sistematic cu privire la sursa de informare.
- **Minunile și Miracolele descrise.** Dacă Mântuitorul nostru Iisus Hristos nu ar fi înviat din morți, Sfântul Apostol Pavel admite că toată credința creștină ar fi construită pe o minciună. Pentru a-și argumenta poziția, Noul Testament numește niște martori ai evenimentelor, și o face într-o perioadă în care afirmațiile din Evanghelie puteau fi testate. Mulți dintre martorii acelor vremuri au murit ca martiri, nu pentru convingeri morale sau filosofice abstracte, ci tocmai fiindcă au susținut că Iisus a înviat din morți. Oamenii nu acceptă să moară pentru o idee pe care o știu ca fiind o minciună.

(Continuare în pag.5)

ZIUA PORTILOR DESCHISE

În săptămâna 2-6 aprilie, ca parte a programului Școala altfel, la facultățile din București și din țară din cadrul Universității Spiru Haret, s-a desfășurat Ziua porților deschise. Astfel:

- elevii Colegiului Național Energetic din Râmnicu Vâlcea au vizitat Facultatea de Contabilitate și Finanțe din localitate
- elevilor Colegiului Național Economic Virgil Madgearu din București le-au fost prezentate facultățile cu profil economic din București
- elevii bucureșteni au făcut cunoștință cu Facultatea de Matematică și Informatică și cu Facultatea de Litere
- elevii Școlii nr.109 din București și ai Școlii Generale din comuna Ștefan cel Mare au participat, la Facultatea de Arte, la concertul educativ: „Instrumente de epocă. Să cunoaștem flautul traversier și spineta.”
- elevii clasei a V-a A de la Școala generală Nanu Muscel din Câmpulung au fost invitați de Facultatea de Contabilitate și Finanțe din Câmpulung să participe la o „Vizită în facultate” și la un „Test de cultură generală”. În același timp, conf. univ. dr. Viorica Mirea și asist. univ. dr. Cristina Năftănăilă de la Facultatea de Contabilitate și Finanțe Câmpulung Muscel au participat la programul Școala altfel în cadrul Grupului Școlar Tehnologic din localitate, la activitatea Antreprenoriatul - de la teorie la practică. Activitatea, având ca motto: *Ești omul cel mai liber din lume, dacă ai o afacere*

care îți aparține și pe care o conduci tu însuși, a avut următoarele obiective:

- definirea antreprenorului și antreprenoriatului;
- identificarea factorilor care aduc reușita antreprenorului;
- căutarea ideilor de afaceri și prezentarea unor idei de afaceri inedite;
- descrierea motivației unui antreprenor;
- enunțarea și discutarea calităților unui antreprenor;
- prezentarea formelor de organizare a antreprenoriatului. Au participat elevii clasei a XI-a de la Grupul Școlar Tehnologic, însoțiți de prof. Diana Bilcan. Concluzia activității a fost: *Nimeni nu se naște antreprenor, însă, unii pot deveni.*

Pagina 4

Lauri pentru haretiști

În cadrul Festivalului Serile Teatrului Studențesc 2012, la care au participat studenții anului III ai Facultății de Arte – secția Artele Spectacolului/Teatru, clasa prof.asoc.dr. Mircea Constantinescu, conf.univ.dr. George Grigore, lect. univ. drd. Ioana Visalon, asist.univ. Cristian Toma, studenții haretiști au obținut noi succese:

- Premiul pentru cea mai bună actriță – OANA BURCESCU
- Premiul pentru cel mai bun actor – RĂZVAN MARINA. Îi felicităm și le dorim succes în carieră!

Se apropie campania electorală

Alba-neagra: fosta opoziție, fosta putere

Mioara VERGU-IORDACHE

Nu știu dacă ați observat! De-a lungul timpului, la noi, un timp de la câștigarea alegerilor, învingătorilor li se spune „fosta Opoziție”. Tot atât, dar de la pierderea alegerilor, învingătorilor li se spune „fosta Putere”. De multe ori se accentuează „fosta Opoziție, actuala Putere” și, evident, „fosta Putere, actuala Opoziție”. Oare ce ascunde această adresare. Eu cred că multă neîncredere și nedumerire. Pe de o parte. Pe de alta, păstrarea amintirii de pe vremea când „actuala Putere”, cu alte cuvinte „fosta Opoziție”, era o alternativă. Sau, poate, într-o descifrare extrem de optimistă, teama de a nu macula cu putere „fosta Opoziție”. Și, evident, ce-i drept nu-i păcat, și Puterea și Opoziția, actuale, se poartă ca niște foști. Niciuna dintre părți nu pare să-și fi găsit cadenta poziției pe care se află. Se mulțumesc să fie „foști”.

Sigur că, poate, este prea devreme (!?) pentru a fi învățat exercițiul democratic al „rotației cadrelor”. (Se pare însă că acum nu mai sunt nici cadre! Altfel cum se justifică prezenta migrare... browniană a politicianilor?) Știam noi o „rotație”, dar era altfel. Plecau ei, veneau tot ei. Era simplu. Nici nu trebuia să vorbim de foști și actuali. Pe când acum, altă faimă ar trebui să se macine la moara noastră. (Că veni vorba, măcinăm mai mult faimă

din import! Dar asta-i altă găscă-n altă traistă!) Acum ar fi necesar să ne adresăm simplu, Putere și Opoziție, iar cele două să se poarte ca atare. Sigur, ar fi bine ca fiecare să-și limpezească pozițiile, să-și ocupe locul în tranșee și să lupte cu mijloacele specifice. Politica nu exclude „lovitura sub centură”, se poartă și la case mai mari!, dar această lovitură nu poate fi singurul mijloc de luptă. Trăirea în trecut, în sensul că ei, cei din trecut, au făcut ceva pe care-l critică ei, cei din prezent, nu poate duce nicăieri. O fi sârba pe loc un joc popular național, dar „tot pe loc, pe loc” nu are cum să fie soluția înaintării României.

Dincolo de sondaje, de statistică, de rezultatele obținute pe „un eșantion reprezentativ” de în jur (înjur?) de o mie de persoane, actualele personaje politice ilustrează o condamnată bulibășeală doctrinară și o dezagreabilă carență caracterială. Atâta timp cât actuala Putere va continua să fie fosta Opoziție și invers, totul spune că nu s-au limpezit apele în politica României. Și Puterea și Opoziția au mari datorii către români. Singurul capitol la care excelează cei doi poli de putere este orgoliul de a fi alfa și omega schimbării din România. Dar nu știu de ce am impresia că și la alegerile ce stau să vină vom vota... doar „schimbarea”.

STUDENȚII ÎNTREABĂ. PROFESORII RĂSPUND

Astăzi, răspunde conf.univ.dr. Mircea CONSTANTINESCU, Facultatea de Arte

Eroi și eroine ale lui Caragiale – profiluri psihice

Studentul actor trebuie să i se deschidă apetitul cercetării teoretice a operei oricărui autor pe care-l întâlnește în carieră. Actorul mileniului trei trebuie să fie cât mai cultivat și informat, trebuie să aibă dorința de a avea cât mai multe referințe bio-bibliografice ale varilor autori. El are o datorie elementară, de memorie, față de înaintași; în cazul de față, Caragiale și opera sa. Opera lui Caragiale se află sub incidența unei teatralități specifice tipului de comportament autohton. Eroi și eroine sunt ființe duplicitate, fals naive, afișând o candoare dezarmantă. La români, în general, iar opera lui Caragiale ne livrează o oglindă perfectă, excelează un soi de teatralitate comportamentală. Să fie o moștenire bizantină trecută prin Fanar? Un Bizanț decăzut prin Fanar? (C. Drăghicescu). Amestecul acesta de latinitate și bizantinism ne-a făcut ghiduși și lejeri în reacții.

1 Personajele caragialești sunt impulsionate de o teatralitate specifică ființelor ignare. Zița îl imită pe Țircădău, Spiridon pe Jupân Dumitrache, Pristanda pe Nae Cațavencu și un nesfârșit șir de astfel de continuități se desfășoară în fața ochilor noștri. Asistăm la o expunere teatrală reciprocă; fiecare personaj „joacă” teatru pentru celălalt. Este un alt „mise en abîme”, de data asta al excesivei imitații (o teatralitate ieftină, primitivă, surprinsă în momente comice irezistibile). Caragiale caută să surprindă un moment, cât de minuscul, de trăire abisală a eroilor săi, dar nu reușește să descopere decât spoiala caracterelor, duplicitatea, falsul. „Mitică, sârmanul maichii Mitică !” - exclamă mama unui personaj din monologul *1 Aprilie*. Acesta moare, din greșeală, datorită faptului că nu a reușit să uneltească o păcăleală pașnică, nu pentru că ar avea trăiri abisale autentice, specifice ființelor structural metafizice, inclinate spre suicid. Mișu, prietenul său și virtualul demascant în amor de *1 Aprilie* - ziua păcălelilor - fumează țigări de damă și are o înfățișare contrafăcută: „umbra gătit, cu guler nou, cu țilindru, cu un baston de păr noduros și cu mănuși - și dăduse și cu parfume”. „Simt enorm și văd monstruos.” devine expresia abisalității trăirii și receptării lui Caragiale, a unei lumi căreia îi surprinde latura comică unică. Spiritul public românesc al timpului este analizat, prin această lentilă magică (viziunea autorului), descoperindu-i-se, astfel, lipsa autenticității. Eroi și eroinele sale sunt caracterizați prin lejeritate, prin acel principiu „merge și așa”, înrudit cu metoda „aflării în treabă” (Petre Țuțea), dovadă o vitalitate tâmpă, o vioieșie gălăgioasă și găunoasă. Este o lume cronofagă. Este o lume dominată de murdărie.

2 Pentru studentul actor sau pentru performer, care trebuie să știe să citească printre rânduri, observația respectivă devine sursă de inspirație creatoare. Pentru a sluji un teatru modern se impune o analiză a textului din perspective insolite, după ce primul strat al scriiturii (acțiune, poveste) a fost descifrat. Putem astfel aborda o analiză, din punct de vedere psihanalitic, a comportamentului personajelor și al relațiilor dintre ele. Importante în studiul personajelor lui Caragiale sunt înțelegerea și asumarea energiilor acestora. G. Dimisianu ne explică: „În teatru, în momente și schițe, în povestiri, totul conduce către impresia unei dezaxări esențiale, nu în planul construcției artistice, dar în acela al formelor de trăire umană, peste tot excesive, debordante, neamonișate unei atitudini clasice care ar presupune echilibru și ponderație. O fantastică vitalitate în material uman

3 Mentalitatea pudibondă a publicului timpului său nu i-a permis lui Caragiale să-și înfățișeze eroii și eroinele în ipostaze amoroase explicite; ironic, el ne lasă să ghicim, ajutați fiind de manifestările personajelor, profilurile lor psihice. Analiza acestor profiluri, descoperirea și clarificarea lor devin adjuvante de bază în munca de zămislire a personajului.

4 O analiză, succintă din punct de vedere psihanalitic, ar situa-o pe Zoe Trahanache în cabinetul lui Adler, pe Zița, Veta, Mița, Didina, Efimița, pe canapeaua lui Freud, iar pe majoritatea eroilor masculini în bodega veșniciei periferii bucureștene, unde, precum un ucenic vrăjitor, inconștientul colectiv, scăpând o clipă de sub privirea ironic-înțeleaptă a lui Jung, evadează, se strecoară printre halbele de bere și capușinere și răbufnește chinuind mințile veșnicilor „Mitică”, cetățeni responsabili și onorabili, torturați de viața politică, de istorie, obsedați de ideea națională, traumatizați de neputința de a acționa. Să încercăm să demonstrăm aceste afirmații analizând modele comportamentale ale unor eroine și eroi din Caragiale.

5 Ambalată de starea de revoltă pe care i-o provoacă și i-o alimentează obrăznicia Țircădăului, Zița nu-și poate articula un discurs logic, ci trece dintr-o frază într-alta, ca într-un puzzle lingvistic, căruia nu-i poate controla construcția, pentru că fraze, expresii, propoziții, cuvinte, interjecții, ce caracterizează mentalități ale timpului, se aglomerează în rostirea ei, necenzurată de logoul unui discurs normal. Datorită stării de revoltă, însetată de răzbunare, dornică de a avea întotdeauna ultimul cuvânt, imitând dialogul avut cu fostul ei soț, cu ajutorul balizelor lingvistice „zic”, „zice”, energica Zița își folosește glasul „de cap” și argumentele clișeistice ale timpului, ce curge într-o eternitate specific dâmbovițeană. Comportamentul kitsch, prostul gust, atitudinea periferică sunt

6 Rică Venturiano este salvatorul aspirațiilor ei.

Dar până la sfârșitul acțiunii din piesă, el mai are de trecut destule obstacole. Replica: „Nene Dumitrache, nu-mi asasina viitorul !” este punctul culminant al disperării Ziței până la „înseninarea și domirirea” lui Jupân Dumitrache. Dacă Zița citește „Dramele Parisului”, cu nesaț, mai mult ca sigur că ea este și o pasionată a acelor cărțuți pseudoștiințifice ale timpului, care explică „semnele, aparițiile din vis, vedeniile, bătăile de tâmplă, strănutul, deochiul” etc. Zița decriptează – „la moment” - semnele bătăilor de tâmplă ale Vetei, nu stă o clipă pe gânduri, deoarece este o specialistă în domeniu. Lumea periferiei adoră superstițiile și este „neclintită în proiect”. Convingerile ei sunt imuabile, orizontul ei este, evident, limitat. Toate personajele sunt animate de pathos; derizoriu, dar pathos. Descoperirea de către profesor, împreună cu studenții, a posibilităților noduri energetice și praguri comportamentale, care dormitează în latența textului, constituie o superbă aventură artistică. Imaginația și arta compoziției, primordiale în această artă, sunt puse la lucru, devin creative.

7 Modul în care își face apariția Veta, sora mai mare a Ziței, definește starea pe care o are eroina în acel moment. Autorul ne oferă o informație importantă în didascalia respectivă, iar noi nu avem decât să fantazăm, în planul logoului caragialean, să dezvoltăm, artistic, scena. Așadar, spune Caragiale, Veta, „întră cu lucrul în mână; coase galoanele la un mondir de sergent de gardă civică; este obosită și distrată, vorbește rar și încet.” Problema Vetei, din această seară, este evident sexuală. Nu poate să se bucure de deliciile pe care i le-a oferit constant, până acum, Chiriac. Blestemata seară cu Iunio-nul i-a distrus relația cu Chiriac. Acum, coase galoanele mondirului lui Chiriac, care poartă în el și emană mirosul de lavandă amestecat cu cel de sudoare. Fragranța aceasta îi torturează memoria și o face să sufere de câte ori o simte. Chiriac este, la rândul său, torturat de două amintiri - ecran ale Vetei, aceea imediată, „șiam văzut umbra la fereastră”, dar și de una mai îndepărtată, aceea a serii de la Iunio-n.

în albia lor. Relatarea ei nu este logică, nu are introducere, cuprins și încheiere, ca orice discurs încheiat, ci este fragmentată, zdrențuită, fracturată. Neștiind ce să rostească mai întâi, gura ei devine o „strungă a oilor”, în care se îngheșuie vorbele. O posibilă analiză psihanalitică ar pune accentul pe tipul isteric pe care-l reprezintă Zița; excesul de energie, cauzat de singurătatea și tinerețea ei, poate fi o explicație. Pasiunea ardentă, pusă în lucruri mici și neesențiale, constituie o dominantă existențială a Ziței. Traumatizată de o primă nereușită sentimentală, Zița încearcă să-și compenseze refuzurile prin nesațul lecturilor devoratoare, substituit și sublimare a vieții reale, din Pouson du Terrail, un autor minuscul, epigon al romantismului. „Dramele Parisului”, câte au ieșit până acum, le-am citit de trei ori. Ce să fac? - ne-aveam ce citi !” - exclamă ea.

1. Ce stă la baza comportamentului personajelor lui Caragiale?
2. De ce este importantă analiza textului?
3. Sunt explicite ipostazele personajelor în opera lui Caragiale?
4. Din punct de vedere psihanalitic, cum se definesc personajele lui Caragiale?
5. Cine este Zița?
6. Care este rolul lui Rică Venturiano?
7. Veta din ce categorie de personaje face parte?
8. Mița Baston?
9. Zoe Trahanache ce tip de personaj reprezintă?
10. De ce este importantă descifrarea, prin această metodă psihanalitică, a trăirilor eroilor și eroinelor?
11. Cum îi ajută pe interpreți descoperirea și asumarea personalității personajelor?

8 Mița Baston joacă, își expune, în fața lui Iordache, disperarea unei ființe care este „nenorocită” din cauza absenței lui Nae Girimea. Mița este „bolnavă” (oare de ce?). De opt zile nu l-a văzut. Conținutul scrisorii pe care i-o trimite lui Nae este revelator și sfârșește cu un îndemn mai mult decât lumesec: „Vino să-i tragem un chef !”. Și ea crede în cărți: „Mi s-a făcut mie semn.”

9 Profilul psihic al Zoi Trahanache, ca virtuală pacientă a lui Alfred Adler, corespunde observației lui Nietzsche, care numește dorința de autoafirmare „instinctul cel mai puternic al oamenilor”. Adler scrie: „Una din concluziile la care m-a condus concepția mea despre psihologia individuală este existența sentimentului de inferioritate, mai mult sau mai puțin consistent, la toate femeile, datorită însuși faptului că sunt femei.” Zoe Trahanache acționează sub acele impulsuri ale autoestimației - cheie de boltă a teoriei lui Adler - care presupune distrugerea sentimentului de inferioritate, trăit cu o mare neplăcere, prin alungarea cauzelor generatoare. În cazul Zoi avem de-a face - potrivit teoriei lui Adler - cu un „protest viril” (acel refuz de a accepta rolul de femeie și îmbrățișarea caracteristicilor masculine, promovarea lor).

11 Pe parcursul efortului de cercetare a rolului și de rezolvare a problemelor legate de personaje, declanșarea energiei actorului este legată de descifrarea energiilor latente ale textului dramatic, ale loviturilor de teatru, ale pragurilor comportamentale ale personajelor, ce pot răsturna o relație, defini o situație și care sunt, infinit, interpretabile. În cazul personajelor lui Caragiale, amănunte ca: migrena posibilă a Vetei, tiroida Miței Baston, insașietaea „culturală” a Ziței („nu mai aveam ce citi !”), criza existențială a lui Tipătescu („Ce lume, ce lume !”), clasificările eroinelor în femei tari (Zoe, Mița) și femei slabe (Veta, Zița) conturează efortul interpretativ și îmbogățesc creația actorului. Misterul artei actorului rămâne strâns legat de misterul sufletului uman, de ceea ce numea C.G.Jung „biografia curioasă”. Această „biografie curioasă” trebuie descoperită și dezvoltată, cu ajutorul informațiilor din textul dramatic și al mijloacelor sale specifice de expresie, de către performer. El trebuie să și-o însușească, să o invoce, să și-o asume. Actorul consacră astfel o nouă faptură: personajul. Studentul actor trebuie să descopere adevărul sufletesc al personajului. Astfel, cercetând bine textul, va descoperi un moment de exprimare al adevărului personal al personajului; este momentul când personajul este sincer față de sine. Descoperirea și asumarea celui adevăr, preluarea lui de către interpret, îl ajută pe acesta să-și identifice noi căi de exprimare scenică și-i fac creația credibilă și autentică. În fond, de mii de ani, artiștii își exprimă, își expun sufletul semenilor.

10 Descifrarea prin această metodă psihanalitică a pulsioniilor lăuntrice ale eroilor și eroinelor, ale mișcărilor lor sufletești, oferă căi de autoanaliză și autocunoaștere studentului sau actorului performer, determină dezinhibarea sa și declanșează energizarea viului teatral. Grotowski ne explică: „Sâmburele teatrului este întâlnirea. Omul care întreprinde un act de autodezvăluire stabilește, ca să spun așa, un contact cu sine însuși. Adică o confruntare extremă, sinceră, disciplinată, precisă și totală, nu numai o confruntare cu gândurile sale, ci implicarea întregii sale ființe, de la instinctele și subconștientul său până la starea sa cea mai lucidă. Teatrul este, de asemenea, o întâlnire între creatori.” Dar această întâlnire se pregătește în laboratorul elaborării spectacolului, acolo unde studentul actor sau actorului performer i se prezintă de către profesor sau regizor căile de devenire ale spectacolului și ale propriului personaj. „Alchimia” dezinhibării și a declanșării este o știință ce se deprinde greu, după ani și ani de travaliu; ea include antrenament psihofizic, dar și travaliu psihanalitic de analiză al virtulelor opțiuni de rol. Ne reamintim de spusele lui Eugenio Barba: „Antrenamentul nu e o formă de ascetism, o severitate răuvoitoare față de tine însuși, persecutare a trupului. Antrenamentul e un test care pune la încercare propriile intenții ale actorului: în ce măsură e pregătit să-și sacrifice propria persoană pentru tot ceea ce crede și afirmă. E posibilitatea de a trece peste prăpastia care desparte intenția de act.” Iar Antoine Vitez conchide: „Școala de teatru este școala actorului. În centru, în mijlocul centrului de atenție, se află Actorul. Totul se dirijează către el, totul vine de la el. Din cerc se iese pe rând: actor sau spectator, orb sau binevăzător. Maestrul e prezent pentru a clarifica în public propunerile de joc, pentru a cere să fie refăcute, pentru a le critica și varia. Arta actorului constă în a refăce și nu doar în a face. Elevii reușiți și maestrul lucrează împreună pentru ca invenția primă să poată fi reluată, să devină obiect și acțiune.”

Opinia națională

ISSN 1221-4019 și ISSN 1841-4265 (online)

www.opinianaționala.ro

www.facebook.com/opinianaționala

Like

Strada Fabricii nr. 46G, sector 6, București

Telefon/fax: 021 316 97 91

Centrală: 021 316 97 85, 021 316 97 86,

021 316 97 87, interioare 168 și 169

e-mail: opinia@spiruharet.ro; on@spiruharet.ro

REDACTIA:

Mioara Vergu-Iordache, Gabriel Năstase (redactor șef), Corina Ghiga (redactor), Mihăiță Enache (fotoreporter), Cornelia Prodan, Florentina Stemate (DTP).

Stimați cititori,

Dorim să fiți partenerii noștri în elaborarea publicației *Opinia națională*. De aceea, vă adresăm invitația de a ne transmite opinii, informații, idei de larg interes național, pe care să le publicăm în edițiile viitoare. Așteptăm cu interes și propuneri privind conținutul publicației.

REVISTA OPINIA NAȚIONALĂ

este editată de

FUNDAȚIA ROMÂNIA DE MÂINE

Tiparul executat de TIPOGRAFIA FUNDAȚIEI ROMÂNIA DE MÂINE

Solicitări de abonamente, cu plata prin mandat poștal sau dispoziție de plată, se pot adresa serviciului de difuzare.

Strada Fabricii nr. 46 G, sectorul 6, București. Telefon 021.316.97.88/ int.108.

VIAȚA UNIVERSITĂȚII

Conferința internațională

LIBERTATE, SECURITATE ȘI JUSTIȚIE

Facultatea de Științe Juridice și Administrative, Brașov, din cadrul Universității Spiru Haret în colaborare cu Facultatea de Drept a Universității Transilvania, Fundația Umanitară Honterus și Societatea Română de Drept European, București, organizează conferința națională cu participare internațională „LIBERTATE, SECURITATE ȘI JUSTIȚIE”.

În vederea participării la conferință, cei interesați sunt rugați să trimită tema aleasă, până la 24 aprilie, la adresa de e-mail conferinta.justice@yahoo.com, Rezumatele lucrărilor, redactate în limba engleză, vor fi transmise până pe 25.04.2012, iar varianta „in extenso” până pe 30.04.2012.

La conferință sunt invitați să participe atât studenții și masteranzii, cât și cadrele didactice.

Conferința se va desfășura între 17 și 18 mai 2012, în sala Sergiu Chiriacescu a Universității Transilvania, strada Iuliu Maniu nr. 1, Brașov

Facultatea de Arte

Concert educativ: Să cunoaștem spineta și flautul traversier

Conf. univ. dr. George GRIGORE

La *Facultatea de Arte*, specializarea *Pedagogie muzicală*, vineri 6 aprilie 2012, la ora 11, a avut loc, în Amfiteatrul Victor Giuleanu, un concert educativ cu titlul „Să cunoaștem spineta și flautul traversier”, având ca invitat special pe flautistul Vlad Colar, din Timișoara. Vraja zeului Pan ne-a cuprins fără de veste. Un concert foarte educativ pentru noi toți, actori și muzicieni, dar și pentru elevii Școlii nr.109 din București și ai Școlii Generale din comuna Ștefan cel Mare, aflați în vizită. O inițiativă laudabilă a doamnelor lector univ. dr. Fernanda Romilă și asist. univ. drd. Cătălina Moisescu.

Tânărul flautist Vlad Colar s-a născut la 21 noiembrie 1981, în Arad; a studiat la Facultatea de muzică din Timișoara, apoi la Conservatorul Giuseppe Verdi din Torino. Are experiență în domeniul muzical de 18 ani. Vlad Colar a început muzica mai târziu decât alți copii, însă a recuperat repede. Prin clasa a III-a am început studiul la pian, aveam 8-9 ani. Nu o luam prea în serios, era o joacă pentru mine. Dar cum pasiunea vine cu timpul, mai apoi s-a dovedit bună alegerea făcută. Aveam intonație bună, învățam repede, cântam puțin la pian. Părinții mei s-au hotărât să mă înscrie la liceul de muzică. Vroiam să studiez pianul, dar la nivelul la care eram eu nu făceam față în clasa a V-a, ceilalți copii erau deja prea avansați. Nu cunoșteam alte instrumente. Mi-a fost testat auzul, simțul ritmului și le-am cântat ceva la pian. Nu mi-au spus direct că nu sunt bun, dar mi-au sugerat să studiez alt instrument. Așa am ajuns la flaut, a explicat Vlad Colar. Interesul pentru flaut a crescut treptat, iar de acolo a mai fost doar un pas până la specializare. Primul an de flaut a fost un chin, nu-mi plăcea deloc, dar apoi am prins curaj. Am schimbat profesorul, iar noua metodă de predare a reușit să-mi trezească interesul. Nu m-am îndrăgostit pe loc de sunetul flautului, dar pasiunea a venit cu timpul. Am început să cunosc muzica

la nivel teoretic, să o trec prin filtrul gândirii, iar astfel am descoperit multe lucruri care m-au uimit. A început să mă intereseze și istoria muzicii, implicațiile în societate de-a lungul timpului. Întrebat cine l-a influențat cel mai mult în muzică, el ne-a mărturisit: Omul de la care am învățat cel mai mult a fost Enrico Cannata. Am avut norocul ca el să predea la Facultatea de Muzică pe timpul studenției mele, începând cu anul I. El mi-a pus bazele, de la el am deprins un sistem excepțional de a studia. Viziunea sa filosofică despre muzică, artă și viață a fost sursa dezvoltării mele ca muzician. Vlad Colar a cântat în Italia și Germania, a participat la numeroase concursuri, însă cel mai important proiect al său, la ora actuală, se leagă de muzica în stil baroc. Este o muzică pe care, dacă nu o interpretezi într-o anumită manieră, nu-ți spune aproape nimic. Limbajul muzical a evoluat foarte mult, iar estetica sunetului și maniera de interpretare din acea perioadă trebuie redescoperite. Împreună cu un grup de prieteni va încerca să reaprindă interesul pentru acest gen. Am reușit să ne strângem cinci oameni într-un grup care-și dorește să recreeze sonoritățile din vremea respectivă, utilizând copii ale instrumentelor istorice. Abordăm muzica barocă din perspectiva unei cercetări istorice. E ca și cum ai citi o operă de Shakespeare în limba din vremea lui, sună altfel decât o traducere în engleza modernă, a exemplificat Vlad. Sunt foarte pasionat de muzica barocă, de autorii francezi de la curtea regelui Ludovic al XIV-lea. De asemenea, îmi place mult muzica simfonică și am o plăcere deosebită de a cânta în orchestra Filarmonicii. Foarte pasionat de ceea ce face, Vlad detestă delăsarea și lipsa de interes în toate aspectele vieții. Nu-mi place mediocritatea!

Teatrul a evoluat scenic pe Note de primăvară

Joi, 5 aprilie, la ora 19, prin Piața Rosetti din capitală treceau personaje ciudate, costumate ca pentru un eveniment special. Dacă, din curiozitate, adresați o întrebare unuia dintre aceste „personaje”, răspunsul ar fi fost mai mult decât mulțumitor: în sala proaspăt renovată a Teatrului Foarte Mic, cunoscuta creatoare de modă Maria Constantinescu invita cunoscătorii la prezentarea ultimei colecții vestimentare: *Note de primăvară*. Cuvântul introductiv a fost susținut de istoricul și teoreticianul de artă dr. Doina Ișfănoni.

Originalitatea evenimentului a constat de această dată în faptul că, în afară de prezentarea costumelor de primăvară, modelele-manecine au recitat versuri despre acest frumos anotimp. Au prezentat și au recitat următoarele studente-acrițe din anul III, specializarea *Artele Spectacolului*, clasa prof. univ. dr. asoc. Mircea Constantinescu, conf. univ. dr. George Grigore, lector univ. drd. Ioana Visalon și asist. univ. Cristian Toma: Alexandra Vicol, Diana Burcescu, Ioana Picoș, Lavinia Alexandru și Oana Cavaleru, Iana Bradu, Ionela Vasile. Și-au prezentat colecțiile particulare: avocat Carmen Luana Dumitrescu, psiholog Georgeta Nenciu, arhitect Raluca Popescu. Regia artistică a aparținut profesor asoc. dr. Mircea Constantinescu și lector univ. drd. Ioana Visalon. Partenerii acestei laudabile acțiuni culturale au fost: *Teatrul Foarte Mic*, *Veronesse* (încălțăminte și accesorii) și *Florăria Maya*. Mulțumiri din partea tuturor au fost adresate Universității Spiru Haret, pentru colaborare și susținere, dar și pentru calitatea actului interpretativ al tinerelor studente, viitoare acrițe.

Costumele prezentate au fost colorate ca petalele florilor de primăvară, iar poeziile recitate au constituit parfumul acestor flori. Afluirea modelelor a fost ca un zefir ce își poartă aripile peste capetele noastre înfiorate artistic. Cununi de flori și petale textile, efluvii muzicale și mișcări feline, totul pus pe *Note de primăvară*...

Echipa Universității Spiru Haret s-a calificat la Campionatele Naționale Universitare de Înot

La Campionatul Municipal Universitar de Înot, care s-a desfășurat la bazinul Facultății de Medicină și Farmacie Carol Davila din București, au intrat cei mai buni studenți înotători din opt universități din capitală.

Echipa Facultății de Educație Fizică și Sport din cadrul Universității Spiru Haret a participat la probele: fluture, spate, bras și crawl, atât la individual, cât și la ștafetă, obținând timpi foarte buni.

Pe echipe, Petruța Dumitru (master), Giorgiana Soare (anul I – Kinetoterapie), Andreea Brânzan (master) și Gherasim Raluca (anul al II-lea – Kinetoterapie) au obținut locul al II-lea la proba de 4x50 m liber, în timp ce, la ștafetă, Ionuț Stroe (anul al III-lea - Educație Fizică și Sport), Cristian Spetcu (anul al III-lea - Educație Fizică și Sport), Ovidiu Rațiu (anul I – Kinetoterapie) și Daniel Dobrică (anul al II-lea – Kinetoterapie) au ocupat cea de-a treia treaptă a podiumului.

În clasamentul general, echipa Universității Spiru Haret, coordonată de lect.univ.dr. Georgeta Kari, a obținut locul al II-lea, calificându-se, astfel, la Campionatele Naționale Universitare, ce vor avea loc, în această lună, aprilie, la Pitești.

Universitatea Spiru Haret, în parteneriat cu Uniunea Națională pentru Drepturile Femeilor din România, organizează, în cadrul proiectului european POSDRU/97/6.3/S/64240 – *ProFeminAntrep - Promovarea egalității de șanse în antreprenoriat*, cursurile de perfecționare cu tema: „COMPETENȚE ANTREPRENORIALE”. Acestea se adresează tuturor femeilor din România care doresc să se implice și să își dezvolte propriile afaceri.

În luna aprilie, au loc astfel de cursuri în: București (6 – 8 aprilie), Sibiu (6 – 8 aprilie și 29 – 29 aprilie) și Brașov (20 – 22 aprilie).

Cursurile vor fi coordonate de către Adrian Trifan (București și Sibiu), Ion Muga (Brașov) și Florian Ionescu (Sibiu), iar formatori vor fi: Viorica Mirea (București), Georgeta Maier Bondrea (Sibiu) și Marinică Dobrin (Brașov).

Programul de perfecționare urmărește promovarea culturii antreprenoriale în vederea creșterii abilității femeilor de a materializa ideile de afaceri, precum și de a planifica și gestiona proiecte cu scopul de a-și atinge obiectivele. Cursurile de formare oferă atât baza teoretică, prin materiile cuprinse, cât și una practică, prin activitatea de grup, prezentarea unor exemple de afaceri și analiza unor modele și studii de caz. Durata acestora (în ore de pregătire) este de trei zile, 24 ore, repartizate astfel: 20 ore pentru pregătire teoretică și patru ore pentru pregătire practică.

Programul se finalizează cu un examen de absolvire, în urma căruia absolvenții programului de formare profesională vor primi certificate de absolvire recunoscute de Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale și Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Universitatea Spiru Haret este furnizor de formare profesională autorizat Consiliul Național de Formare a Adulților (CNFPA), în conformitate cu prevederile OG 129/2000 privind formarea profesională a adulților, cu modificările și completările ulterioare. Mai multe detalii despre acest proiect se pot găsi la adresa www.profeminantrep.ro

Pentru mai multe informații ne puteți contacta la 021.455.19.98 sau ne puteți scrie pe adresa de e-mail: profeminantrep@spiruharet.ro

Studenți la Masca:

Fotografiile din viața ta

Sâmbătă 7 aprilie 2012, la ora 20, la Teatrul Masca, prin bunăvoința domnului director Mihai Mălaimare, a avut loc spectacolul *Fotografii din viața ta*, având în distribuție studenții anului II de la specializarea *Artele Spectacolului* (Actorie), clasa conf. univ. dr. Adriana Piteșteanu, conf. univ. drd. Vlad Rădescu, asist. univ. drd. Vladimir Anton și asist. univ. Sorin Dinculescu. S-a folosit textul inițial al piesei *Interviu*, de Ecaterina Oproiu, dar au fost acceptate și inserțiile scrise de studentele Mihaela Serdaru și Mădălina Gheorghită. Distribuția a fost următoarea: *Cameramanul Brunet* – Cristian Constantinescu, *Cameramanul Blond* – Bogdan Florea, *Marcela* – Carmen Manac, *Moderator TV* – Cristina Paraschiv, *Sudorița* – Mihaela Puiu, *Trei surori* – Raluca Zlatanov, Andreea Boșneag, Ștefania Andreea Ghiță,

Primărița – Mădălina Gheorghită, *Medicul oftalmolog* – Mihaela Serdaru, *Femeia de la fân* – Teodora Nedelcu, *Avocata* – Edith Alibec, *Emilian Negulescu* – Mădălina Gheorghită.

Spectacolul, coordonat regizoral de conf. univ. drd. Vlad Rădescu, creează șansa de conturare a unor caractere cu trăsături specifice, de o culoare unică. Atmosfera retro aduce cu sine valențe neașteptate și amintiri din subconștientul colectiv despre o epocă ce a avut, pentru fiecare dintre noi, o altă consistență. Pornind de la tehnica de interviu, instantaneele vivante ne conduc în lumea unei televiziuni ce își dorește a invada casele telespectatorilor cu un anumit gen de emisiuni. Pe parcursul a peste 75 de minute, am fost martorul tăcut al unor povești de viață ce merită a fi puse în pagină. Tinerii studenți și-au asumat sarcinile scenice și ne-au oferit bucuria unui spectacol unitar și viu. Aplauzele au fost numeroase, iar acest lucru a făcut ca echipa managerială să reprogrameze acest eveniment și luni, 9 aprilie, la ora 20, tot la Teatrul Masca. Vă așteptăm spre a avea încă o întâlnire cu *Fotografiile din viața ta*.

ZIUA PORȚILOR DESCHISE

Student pentru o zi

● Miercuri, 4 aprilie, facultățile cu profil economic din București, Facultatea de Finanțe și Bănci, Facultatea de Management Financiar-Contabil și Facultatea de Marketing și Afaceri Economice Internaționale, din campusul din str. Fabricii 46G, au fost gazdele elevilor de la Colegiul Economic Virgil Madgearu.

Activitățile extracurriculare comune universitate-liceu au debutat cu prezentarea facultăților, făcută de prof. univ. dr. Gheorghe Pistol, decanul facultății de Finanțe și Bănci, conf. univ. dr. Eugen Ghiorgă, decanul Facultății de Management Financiar-Contabil, conferențiar univ. dr. Miltiade Stanciu de la Facultatea de Marketing și Afaceri Economice Internaționale.

Prof. univ. dr. Gheorghe Pistol a subliniat faptul că: *Mulți dintre asistenții și lectorii de zi sunt la rândul lor, absolvenți la diferite specializări din cadrul Universității Spiru Haret, în sală aflându-se lector univ. drd. Ramona Chivu, lector univ. drd. Gărdan Daniel, asist. univ. drd. Petronela Geangu.* De asemenea, prof. univ. dr. Gheorghe Pistol a insistat asupra gradului de absorbție pe piața muncii a absolvenților facultății, ceea ce conduce la recunoașterea valorii cursurilor, profesorilor, activității de cercetare din facultate.

Conf. univ. dr. Eugen Ghiorgă le-a vorbit elevilor despre specializările de licență din Facultatea de Management Financiar-Contabil: *Contabilitatea este un domeniu foarte greu, dar piața locurilor de muncă este mai largă, pentru că nu există nicio firmă care să funcționeze fără un contabil.*

Conf. univ. dr. Miltiade Stanciu: *Eu sunt mândru că fac parte dintr-un colectiv atât de unit; vreau să vă spun că aici suntem ca o familie. Încercăm*

să implicăm studenții, cât mai mult, în activități extracurriculare, drept mărturie stau și cercurile de studenți, în cadrul cărora ne întâlnim la cel puțin două săptămâni.

Invitați să adreseze întrebări despre Universitatea Spiru Haret, elevii au fost curioși în ceea ce privește programul de practică, de care s-a amintit în descrierea Universității, *Studenți practicieni – studenți activi și integrați.*

A urmat un tur al Campusului, care a cuprins amfiteatre, săli, laboratoare, tipografia, redacția *Opinia națională* și biblioteca. Elevii au fost entuziasmați de mașinile din tipografie, de teancurile de cărți, care așteptau să primească coperte. Într-o sală de curs, elevii au făcut cunoștință cu modalitatea de admitere la Universitatea Spiru Haret. În cadrul activității *Interviul care mă angajează*, lector univ. drd. Corina Gudei le-a prezentat elevilor formularul de înscriere și le-a explicat, în amănunt, pașii ce trebuie urmați.

Aplicație – workshop, un alt punct din programul vizitei, s-a concretizat prin două lecții predate de lector univ. drd. Daniel Gărdan – *Rolul științei marketingului în economia contemporană*, și de lector univ. dr. Lucian Ilincă – *Din secretele învățării contabilității.*

Din Amfiteatrul 4, elevii s-au deplasat la Sala 1207, pentru simularea unei evaluări pe platforma blackboard: s-au așezat la computer și au început testul. Au fost încântați de modalitatea de evaluare, străduindu-se să ia o notă maximă, cei mai merituoși primind, la final, un premiu conștând într-o carte tipărită la tipografia Fundației România de Mâine. Chiar dacă doar cinci dintre ai au primit punctaj maxim, toți au fost răsplătiți cu un atestat de *Student pentru o zi* și un pix cu inscripția Universității Spiru Haret.

● Elevii de la liceul Teologic Pentecostal Emanuel, Colegiul Național Ion Creangă, Colegiul Național Sfântul Sava au fost în vizită la Facultatea de Litere. Joi, 5 aprilie 2012, studenții din anul I de la Litere i-au primit pe elevii să participe alături de ei la un curs, iar profesorii le-au arătat modalitatea de examinare în platforma blackboard, dar și exerciții interactive, pe care le rezolvă cu studenții la seminar sau la curs. Înainte de toate acestea, le-au fost prezentate date cu privire la Facultatea de Litere, modalitatea de admitere la facultate, profesori etc. A deschis Ziua porților deschise decanul Facultății de Litere, lector univ. dr. Tamara Ceban: *sunt bucuroasă să vă primesc la noi la facultate; dacă veți decide să ne fiți studenți, aici veți găsi profesori capabili să vă îndrume către o carieră de succes, cursuri tipărite, material didactic.*

Conf. univ. dr. Valeriu Marinescu, prodecanul Facultății de Litere: *Vă urez și eu bun venit la Facultatea de Litere. Și aș dori să vă vorbesc despre ceea ce cred eu că vă interesează, și anume, despre ceea ce veți putea face după facultate, la ce vă vor servi cursurile și seminariile. Ei bine, aici vă veți putea specializa în diferite domenii, spre exemplu, avem un opțional care vă pregătește să deveniți Consilieri pe probleme de cultură; noi încercăm, prin disciplinele oferite, să vă ajutăm să vă clădiți o carieră frumoasă.*

Elevii au fost invitați la o discuție liberă, să adreseze întrebări. Curiozitatea acestora s-a îndreptat către programele de burse Erasmus și convențiile facultății cu alte universități din străinătate, despre posibilitatea de a accesa burse în străinătate. La rândul lor, profesorii i-au întrebat dacă s-au gândit la ceea ce își doresc să urmeze.

În sală, printre „studenții pentru o zi” s-a strecurat și Laura Stafie, studentă anul II la Litere. Laura a fost invitată să vorbească despre viața de student: *cel mai potrivit ar fi să vă vorbesc despre cum am ajuns eu să fiu student aici. Îmi doream ca, la sfârșitul liceului, să mă angajez, și de aceea îmi doream să mă înscriu la ID. Nu s-a întâmplat așa, și am ajuns la Litere, la zi, și nu îmi pare rău. Îmi place la cursuri și la seminarii, vin cu foarte multă plăcere, relația cu profesorii este una foarte deschisă.*

Chiar dacă ziua nu era nici măcar aproape de încheiere, profesoara care a însoțit elevii, Daniela Elena Ionescu, a ținut să spună câteva cuvinte: *mulțumim mult pentru primire, chiar dacă nu suntem un grup foarte mare, ne-ați dat atenție și sunteți foarte amabili. Sunt sigură că mulți dintre ei se vor gândi și, de acum, printre opțiunile lor se află și Facultatea de Litere.*

Elevii au fost îndrumați către o sală de curs unde lector univ. dr. Filip Bacalu își ținea cursul. Au stat mai mult decât era preconizat, elevii au dorit să participe la curs, au interacționat cu profesorul și au răspuns la unele întrebări. Una dintre eleve, Delia Istrate,

chiar și-a scos un carnetel pentru a nota ceea ce se preda.

După ce au zăbovit la curs, au ajuns și la seminarul asistentei univ. drd. Anca Dorobanțu, care a împărtășit elevilor câteva dintre exercițiile pe care le aplică la seminar cu studenții.

La finalul turului prin Facultatea de Litere, elevii au primit un chestionar în care le-a fost solicitat să vorbească despre ceea ce au văzut în timpul vizitei și să deseneze un emoticon, prin care să își manifeste gradul de satisfacție în urma activităților desfășurate.

- Chelu Adrian: *Mulți dintre noi nu aveam o părere foarte bună despre Universitatea Spiru Haret, acum am avut ocazia să schimbăm părerea, ne-a plăcut ceea ce am văzut aici și ne bucurăm că am avut ocazia să participăm la un curs. Este diferit față de orele de la liceu.*
- Delia Istrate: *Pe mine mă atrag limbile străine, dar o să dau la kinetoterapie; mama mea a absolvit acolo și m-a sfătuit și pe mine să fac la fel. Și mie mi-a plăcut la curs, de aceea am și scos carnetul să notez, mă mai gândesc la ce o să fac și unde o să mă înscriu.*
- Petre Iosua: *Eu îmi doresc să intru la conservator, sunt pasionat de muzică. De mic îmi doresc acest lucru. Dar, cu siguranță, dacă mă întrebă cineva, voi spune că și aici este foarte bine.*

Corina GHIGA; foto: Mihăiță ENACHE

I-am însoțit pe elevii și cadrele didactice de la Colegiul Economic Virgil Madgearu. Concluziile lor la sfârșitul vizitei, sintetizate și în chestionarul pe care l-au completat, sunt favorabile unei opțiuni pentru admiterea la Universitatea Spiru Haret. Iată doar câteva dintre declarațiile lor:

- Andreea Toceanu: *Nu mai fusesem până acum într-o tipografie și nici într-o redacție de ziar. A fost interesant să văd tot ce se întâmplă acolo.*
- Ionela Nichita: *Profesorii sunt amabili și foarte drăguți. Mi-a plăcut în tipografie și la ziar. Eu am ales deja ce îmi doresc să fac, o să urmez medicina. Dar a fost o experiență interesantă.*
- Georgiana Manole: *Încă nu m-am gândit serios la ceea ce voi face, ce facultate voi urma. Consider că mai am timp să mă decid. Universitatea Spiru Haret este una dintre opțiuni.*

Să ne cunoaștem profesorii

Conf. univ. dr.
Cristina Păiușan-Nuică
personalitate
complexă și dinamică

Miercurea, la ora 23,30, TVH 2.0 transmite emisiunea *Românul, cetățean european*, în care se prezintă *politica autohtonă și europeană, modul în care românul de rând și clasa politică înțeleg afinitatea la valorile Uniunii Europene*. Împreună cu invitații săi, realizatoarea emisiunii, conf. univ. dr. Cristina Păiușan-Nuică, ne aduce mai aproape de Europa, ne informează despre exigențele integrării responsabile, valențele democrației.

Dar cine este conf. univ. dr. Cristina Păiușan-Nuică?

Studentii de la Facultatea de Relații Internaționale, Istorie și Filozofie o cunosc din sălile de curs și de seminarii, unde îi conduce în *Istoria relațiilor internaționale și a diplomației și Politici internaționale în Orientul Mijlociu*, dar și ca prodecan al facultății și cercetător științific activ. Mai puțin știu despre meritoria activitate publicistică a conf. univ. dr. Cristina Păiușan-Nuică. Dincolo de statutul de realizator de emisiuni de televiziune, începând cu 2009, și în prezent, lucrează la revista *Istorie și civilizație*, Editura *Cognitia*; în perioada 2005 – 2009 a coordonat revista *Historia*, Editura *Evenimentul Românesc*, a adunat materiale și le-a evaluat; a fost redactor al revistei *Arhivele Totalitarismului* etc.

Portretul nu ar fi complet dacă nu am aminti și de activitatea desfășurată în calitate de director adjunct al Fundației Europene *Titulescu* (2002 – 2005). A fost organizator al *Cursurilor Nicolae Titulescu* pentru tineri diplomați, în colaborare cu Ministerul Afacerilor Externe – 2002-2004,

al unor manifestări culturale la Atena, Roma, Veneția, Londra, Tokio, Copenhaga, Kiev, Oslo, Geneva, al conferințelor personalităților străine aflate în vizită în România: Igor Ivanov, ministrul Afacerilor Externe al Federației Ruse (5 mai 2003); Anders Fogh Rasmussen, prim-ministru al Danemarcei (4 septembrie 2003); Pavol Hrušovský, președintele Consiliului Național al Republicii Slovace (26 septembrie 2003); Vladimir Spidla, prim-ministru al Republicii Cehe; Wolfgang Schüssel, Cancelar Federal al Republicii Austria (3 mai 2004); Goran Persson, prim-ministru al Regatului Suediei (11 mai 2004); dr. Tedo Japaridze, secretar general al Organizației pentru Cooperare Economică la Marea Neagră (1 martie 2005) etc. Nu pot fi ignorate nici: organizarea de manifestări internaționale, de expoziții de documente diplomatice, coordonarea programului *Tehnologii avansate pentru arhivarea documentelor diplomatice* – organizat de către MAE cu Ministero delle Attività Produttive Italia, activitatea de redactor și lector al *Cursurilor Tehnologii avansate pentru*

arhivarea documentelor diplomatice, cercetarea științifică în domeniul istoriei contemporane și al relațiilor interționale.

Sigur, obținerea, în 2007, a titlului de Doctor *magna cum laude*, Universitatea București, cu lucrarea *Cercetarea relațiilor României cu Israelul și cu statele Orientului Mijlociu. Relații diplomatice, relații economice bilaterale, relații culturale*, nu a surprins pe nimeni, cum nu a mirat pe cineva multitudinea de diplome obținute pe plan intern și extern.

Cunoscătoare a limbilor străine – engleză, franceză, italiană – i-a fost la îndemână dobândirea abilității de a lucra cu studenți, elevi, tineri din țări europene și extraeuropene, formând echipe funcționale.

Este foarte greu să scrii în puține cuvinte despre o personalitate atât de complexă și dinamică. Vom mai adăuga doar prezența numelui conf. univ. dr. Cristina Păiușan-Nuică pe coperta a peste 20 de volume, culegeri de documente, în calitate de autor sau coautor.

Mioara IORDACHE

Concepția și viziunea creștinului despre Sfânta Scriptură
Zece motive pentru
a crede în Biblie

(Urmare din pag.1)

• **Unitatea Bibliei sau a Sfintei Scripturi.** Patruzeci de autori, trăind în epoci diferite, au scris cele 66 de cărți ale Bibliei. Patru sute de ani de tăcere despart cărțile Vechiului Testament de Noul Testament. Totuși, de la „Facerea” până la „Apocalipsa”, ele ne spun o singură poveste în desfășurare. Împreună, ele dau răspunsuri la cele mai importante întrebări pe care omul și le pune: De ce suntem aici? Cum putem să ne dominăm temerile? Cum putem să ne ridicăm deasupra circumstanțelor și să păstrăm speranța? Cum putem să ne împăcăm cu Creatorul nostru? Răspunsurile consecvente ale Bibliei arată că Scripturile nu sunt mai multe cărți, ci una.

• **Precizia istorică și geografică a informațiilor din Sfânta Scriptură.** De-a lungul timpului, mulți s-au îndoit de exactitatea geografică și istorică a Bibliei. Însă arheologii moderni au descoperit de multe ori probe ale existenței popoarelor, locurilor și culturilor descrise în Scripturi.

• **Garanția Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.** Mulți oameni au vorbit frumos despre Biblie, dar girul lor nu se compară cu acela dat de Iisus. El a întărit spusele Scripturilor nu numai prin cuvinte, ci și prin viața Lui. El a crezut că Vechiul Testament este mai mult decât o tradiție națională și a suferit și a înviat din morți pentru că așa spuneau Scripturile că va face.

• **Precizia profetică a Sfintei Scripturi.** Când Biblia vorbește în mod profetic, ea este exactă. Sute de profeții s-au îndeplinit cu exactitate. Pe acest considerent, putem să credem că Scripturile trebuie să vorbească și despre evenimentele care urmează să se întâmple.

• **Supraviețuirea Sfintei Scripturi.** De-a lungul istoriei, nici o altă carte nu a fost atât de studiată și judecată ca aceasta. În timp ce alte titluri vin și se duc, Biblia este în continuare cartea în funcție de care sunt apreciate celelalte cărți.

• **Puterea Sfintei Scripturi de a marca, schimba și transforma vieți.** Cele Zece Porunci au fost o sursă de îndrumare morală pentru nenumărați oameni. Psalmii Proorocului David au oferit consolare în vremuri de necaz. Predica de pe Munte a fost pentru milioane de oameni un antidot împotriva mândriei. Descrierea iubirii

făcută de Sfântul Apostol Pavel a liniștit inimi mâniate. Viețile schimbate ale celor ca Sfântul Apostol Pavel, Fericitul Augustin și mulți alții, ne arată diferențele pe care Biblia le poate face. Chiar și națiuni întregi au fost transformate de Cuvântul lui Dumnezeu și de viața lui Iisus Hristos.

Cum să răspundem provocărilor
postmodernismului?

Din nefericire, în dialogul cu lumea postmodernă, nu putem dovedi adevărul și nici nu trebuie să încercăm. Postmodernismul a plasat deja adevărul nostru în categoria adevărilor care nu pot fi dovedite. Totuși, nu se poate spune că nu putem oferi motive bune pentru acest adevăr. Aici, postmodernismul ne devine mai degrabă prieten decât inamic, demonstrând consecințele pe care le are respingerea unei premise. Un observator imparțial este confruntat cu alegerea între o lume care are sens și nonsensul postmodernist. Dacă cineva nu-și asumă existența unui adevăr obiectiv și a unei lumi inteligibile, va găsi în lume numai îndoială și confuzie. Dacă așa arată alternativele care rezultă din respingerea premiselor noastre, nu avem nevoie de apologetică în alegerea noastră și putem să încercăm să fim mai degrabă raționali decât arbitrari. Dacă alegerea noastră este făcută fără echivoc, comunitatea oamenilor rezonabili va fi de acord cu noi, nu fiindcă ar vedea solidaritate socială în poziția noastră, ci pentru că se poate vedea adevăr în ea.

De aceea se cuvine ca orice creștin, preot teolog sau laic, să se aplece cu credință și pietate spre Sfânta Scriptură și să o citească, s-o studieze și să mediteze asupra învățăturilor ce se desprind din ea. Căci prin înaltele sale învățături ne instruiem, ne înălțăm sufletele către Dumnezeu, ne consolăm în necazuri și în dureri, găsim soluționare la toate dilemele și problemele noastre. Este cea mai autentică și mai sigură călăuză, pentru viața noastră personală și comunitară, și cel mai bun îndreptar, spre desăvârșirea și mântuirea noastră!...

O noapte
furtunoasă sau
Numărul 9,
la Bulandra

O noapte furtunoasă sau Numărul 9, un spectacol vizionat și recomandat de regizorul Liviu Ciulei, vă așteaptă la Teatrul Bulandra luni, 9 aprilie, la ora 19:30. Spectacolul îi are în distribuție pe Luminița Erga, Niculae Urs, Silviu Biris, Alina Berzunteanu, Alexandru Georgescu, Vlad Zamfirescu și Simona Popescu, iar regia este semnată de Teodora Câmpineanu. O noapte furtunoasă sau Numărul 9 este produs de Asociația *Chataris*, coproducător fiind Compania de teatru *D'AYA*, iar biletele se găsesc online, pe www.bilete.ro și www.vreaubilet.ro sau la casele de bilete ale Teatrului Bulandra.

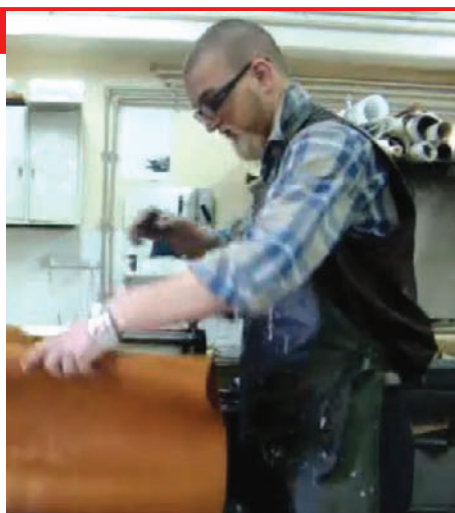
Radio România Cultural și Asociația Culturală *Accendo* vă invită să fiți martorii unei întâlniri artistice excepționale, ce se desfășoară sub genericul *Flautul de aur*. Veți avea prilejul să vă întâlniți cu un instrument de elită și doi muzicieni români de primă clasă: flautistul Ion Bogdan Ștefănescu și pianistul Horia Mihail. În perioada 25 aprilie-7 mai, în cele cinci orașe alese pentru această expediție (Brașov, Pitești, Reșița, București, Caracal), Ion Bogdan Ștefănescu și Horia Mihail vor parcurge un repertoriu ce pornește de la simplitatea lui Bach și Mozart, parcurge romantismul lui Dvorak, apoi sonoritățile și armoniile sofisticate ale lui Poulenc și ne provoacă să redevenim contemporani prin Taktakishvili și Mower. Ion Bogdan Ștefănescu este singurul flautist din România care cântă pe un flaut de aur, de 18 karate masiv, produs de compania japoneză Muramatsu.

Festivalul Balkan Trafik 2012

Muzica românească este cap de afiș la Festivalul *Balkan Trafik* 2012, între 12 și 15 aprilie, la Palais des Beaux-Arts din Bruxelles: bateristul de legendă Ovidiu Lipan și fanfara *Zece Prăjini*, acordeonistul Roberto de Brașov cu ansamblul său și formația *Zmei Trei*, cu sprijinul ICR Bruxelles, vor fi vedetele festivalului din acest an. Adevărat mozaic al diversității culturale și al comunităților din Sud-Estul Europei, *Balkan Trafik* se dorește un loc de întâlnire al celor mai buni creatori din regiune și din diaspora. Peste 200 de artiști din zece țări se vor reuni într-o atmosferă de convivialitate pentru a propune publicului muzică, film, dans, precum și o serie de ateliere pe diverse teme.

Grafică

Zuzu
Caratănase,
artist
și cadru didactic

Aristotel BUNESCU

Pe Zuzu Caratănase l-am cunoscut mai întâi prin intermediul unei cărți. Era vorba despre o expoziție organizată la Tulcea, care avea un catalog cu totul special. Lucrarea mi-a fost dăruită de pictorul Ion Lazar. Ei bine, acolo, tehnoredactarea era semnată de acest nume, bizar, la început, pentru mine, Zuzu, care, însă, apoi, s-a transformat în renume.

Dar să facem mai întâi prezentările: Zuzu Caratănase, pe numele sau real Răzvan-Constantin Caratănase, este un gravor român de origine aromână. Data și locul nașterii: 14.05.1985, Tulcea. Este doctorand în cadrul Universității Naționale de Arte din București, domeniul arte plastice și decorative, cu teza intitulată *Gravura ca artă majoră* (coordonator: prof. univ. dr. Cristian Robert Velescu). În perioada 2008-2004, a urmat cursurile Universității Naționale de Arte din București, Facultatea

de Arte Plastice, Secția Grafică, cu licența în grafică de șevalet – gravură (coordonator: lect. univ. dr. Anca Constanța Boeriu). Între 2000-2004 a fost elev la Liceul de Artă *George Georgescu* din Tulcea, Secția Pictură, atestat în pictură de șevalet (coordonator: prof. Ibrahima Kalona Keita).

Zuzu Caratănase este, din 2010, membru U.A.P. Filiala *Grafică*, București, și cadru didactic, din anul 2008 – preparator universitar, în cadrul Universității Naționale de Arte din București, Facultatea de Arte Plastice, secția grafică, disciplina gravură, unde lucrează împreună cu conf. univ. dr. Florin Stoiciu.

Hai să privim puțin palmaresul său: 2010 - Bursa de doctorat acordată de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului; 2010 - Premiul U.A.P. Filiala *Grafică* la Concursul *Arte în București*, București; 2009 - Diploma de Onoare la Bienala Interna-

țională de Gravură Contemporană *Iosif Iser*, Ploiești. Este de remarcat că a organizat numeroase expoziții de gravură și a prezentat lucrări în multe manifestări colective.

După anul 2010, am avut șansa să îl cunosc mai bine pe artist, în diferite împrejurări, mai mult decât onorabile. Fie că lucra la univeristate, fie că era un colaborator al pictorului Ion Lazăr pentru editarea unui nou volum, fie că făcea parte din selectul grup al artiștilor din Tabăra de la Arcuș, fie că organiza diverse expoziții de grafică în București sau în alte orașe ale României, Zuzu Caratănase era mereu un ajutor potrivit la locul potrivit. Dar, dincolo de toate aceste aspecte, cred că mai important este lucrul său individual, pentru elaborarea acelor viziuni speciale. Fiecare în felul său reprezintă o dovadă clară că Zuzu Caratănase este un artist cu un prezent interesant de studiat și de mare viitor.

Unele aspecte privind securitatea financiară a țării

Prof. univ. dr. Ilie MIHAI

2. Starea de îndatorare a țării

Datoria externă totală înregistrată la finele anului 2011 avea următoarea structură, comparativ cu anul 2010:

	Miliarde EUR		% din total	
	2010	2011	2010	2011
Datoria externă totală, din care :	90,0	98,6	100,0	100,0
- datoria externă pe termen scurt	18,0	23,0	20,0	23,3
- datoria externă pe termen mediu și lung	72,0	75,6	80,0	76,7

Sursa: BNR

Datoria administrației publice, conform metodologiei U.E. (datoria guvernamentală) însuma la finele anului 2011 cca. 44,7 miliarde EUR, respectiv 34,3% din PIB, având următoarea evoluție și structură, pe scadențe:

	2008		2011	
	mld. EUR	% din PIB	mld. EUR	% din PIB
Datoria guvernamentală totală conf. metodologiei UE, din care :	29,8	13,4	44,7	34,3
- datoria guvernamentală pe termen scurt	5,6	2,5	10,3	7,9
- datoria guvernamentală pe termen mediu și lung	24,2	10,9	34,4	26,4

Sursa: Ministerul Finanțelor Publice

Structura pe componentele INTERNĂ și EXTERNĂ a datoriei guvernamentale se prezintă astfel:

	2008		2011	
	mld. EUR	% din PIB	mld. EUR	% din PIB
Datoria guvernamentală totală conf. metodologiei UE, din care :	29,8	13,4	44,7	34,3
- datoria guvernamentală pe termen scurt	5,6	2,5	10,3	7,9
- datoria guvernamentală pe termen mediu și lung	24,2	10,9	34,4	26,4

Sursa: Ministerul Finanțelor Publice

Ca urmare, datoria externă totală a statului român, înregistrată la finele anului 2011, de 98,6 miliarde EUR, are următoarea structură pe sectoare:

	Dec. 2011	
	mld. EUR	
Datoria externă totală (a+b), din care :	98,6 mld. EUR	
a) datorie guvernamentală externă	22,0 mld. EUR	
b) datorie privată externă (b1+b2)	76,6 mld. EUR	
din aceasta:		
b1) bănci	24,9 mld. EUR	
b2) sectorul real (producție, servicii)	51,7 mld. EUR	

Deși este sub nivelul maxim prevăzut de tratatele internaționale (Tratatul de la Maastricht, semnat pe 7 februarie 1992, prin care s-au stabilit principiile și s-au pus bazele Uniunii Economice și Monetare (UEM), datoria guvernamentală totală a statului român a crescut substanțial în ultimii trei ani (cu 50% în 2011 față de 2008), iar ceea ce este cu adevărat îngrijorător este faptul că, pe structură, componenta pe termen scurt (până la 12 luni) aproape că s-a dublat în ultimii trei ani (creșterea de 84% în 2011 față de 2008), punând țara în situația de a lua noi împrumuturi pentru rambursarea celor vechi. La 31 ianuarie 2012, România (revenită, astfel, pe piața americană după 16 ani de absență) a împrumutat 1,5 miliarde USD de pe piața americană, pe

termen de 10 ani, la un randament de 6,875 % / an, cu plata dobânzii prin cupoane semianuale, fiind cea mai mare sumă subscrisă recent pe piața de dolari pentru o țară din Europa Centrală și de Sud-Est, dar și cea mai scumpă. *Dacă nu o faci în baza unei strategii, ci o faci din joi în Paști, dacă nu o faci în manieră credibilă și dacă o faci când îți ajunge cuișul la os, piețele sunt sângeroase, au mirosul sângelui și te execută în materie de costuri.* (M. Isărescu – alocuțiune la conferința *România încotro? Evaluări europene și implicații asupra României*, București, 8 februarie 2012, BNR). Împrumuturile mari luate de România în ultimii ani și costurile lor ridicate au făcut ca serviciul datoriei pentru plata dobânzilor la datoria guvernamentală să reprezinte cca. 1,8% din PIB.

A fost semnat Codul Drepturilor și Obligațiilor Studenților

La sfârșitul lunii trecute, Cătălin Baba, ministrul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, și liderii celor trei federații studențești din România (Daniela Alexe - ANOSR, Cristian Lumezeanu - USR și Ion Cristian Poenaru - UNSR) au semnat *Codul Drepturilor și Obligațiilor Studenților*.

La finalul ceremoniei de semnare, informează MECTS, ministrul Educației, Cătălin Baba, a declarat: „Cred că, într-adevăr, astăzi am reușit un lucru important pentru Ministerul Educației și pentru mișcarea studențească din România, dar și pentru sistemul de învățământ superior. Semnarea acestui document are o importanță deosebită pentru că preia principalele

prevederi din Legea Educației Naționale. Pe de altă parte, reușește să prezinte în detaliu mecanisme, structuri și să dea răspunsuri la câteva dintre problemele esențiale pe care le-au ridicat toate organizațiile studențești. Practic, ceea ce am semnat noi astăzi este un document cadru. Pomind de la acest document cadru, la nivelul fiecărei universități, reprezentanții studenților vor trebui să încheie cu administrațiile academice nou alese astfel de protocoale și, de ce nu, astfel de coduri ale studenților.”

Istoria trăită

Schimb de vizite între armata română și armate aliate (1980-1985)

General-colonel (ret) dr. Constantin OLTEANU

4. Între 15 și 18 iunie 1982 am efectuat o vizită în Ungaria, ca răspuns la invitația ministrului apărării acestei țări, generalul de armată Lajos Czinege. Vizita delegației Armatei noastre a debutat cu discuții la sediul Ministerului Apărării al Ungariei cu generalul Lajos Czinege și adjunctii acestuia, urmate de depunerea unei coroane de flori la *Monumentul eroilor români* din cimitirul Rakosliget. În continuare, am vizitat Întreprinderea Electronică VIDEO-TON din Szekesfehervar, Școala Superioară de Ofițeri *Kossuth Lajos* de la Szentendre, comanda-mentul armatei de la Nagykanizsa și comandamentul unei unități mecanizate subordonate, cel al unui regiment de aviație de la Papa (unde ni s-au prezentat un exercițiu de alarmă și câteva evoluții aeriene), precum și obiective economice și social-culturale. Ca un fapt particular, ministrul Lajos Czinege a organizat o vizită la gospodăria agricolă „HUNYADI”, la sfârșitul căreia s-a servit cina.

În final, delegația Armatei române a fost primită de Janos Kadar, liderul de partid și de stat maghiar. La primire a fost prezent și ambasadorul român la Budapesta, Victor Bolojan. *Actuala vizită dă posibilitatea dezvoltării, în continuare, a relațiilor militare bilaterale, întăririi colaborării între cele două armate, consemna săptămânalul budapestan, NEPHADSEREG”.*

5. În zilele 19 și 22 noiembrie 1985, ne-a vizitat țara generalul-colonel Milan Vaclavik, ministrul apărării al Cehoslovaciei. În discuțiile ce au avut loc cu oaspeții cehoslovaci am examinat cu atenție situația politico-militară din lume și din Europa. Delegația cehoslovacă a vizitat Expoziția de Tehnică Militară de la Clinceni, Regimentul 2 mecanizat *Călugăreni* din garnizoana București, Întreprinderea de avioane de la Craiova; la Brașov a participat la un exercițiu prezentat de o unitate de vânători de munte în Cheile Râșnovului, au vizitat Întreprinderea Agricolă de Stat Prejmer, a fost primită de primul secretar al Comitetului județean Brașov al P.C.R., care a oferit și un dejun; la Sibiu a vizitat Școala de Ofițeri Activi *Nicolae Bălcescu* și a avut o întâlnire cu militarii din această garnizoană. De la Sibiu, oaspetele cehoslovac a plecat spre patrie. Ca

în toate ocaziile de acest fel, atunci când era vorba de vizite la un asemenea nivel, șeful delegației a fost primit de Nicolae Ceaușescu, președintele României. La primire a participat și Jan Papp, ambasadorul Cehoslovaciei la București. În timpul întrevederii au fost subliniate bunele relații bilaterale, posibilitățile existente pentru dezvoltarea, în continuare, a acestora în plan politic, economic, tehnico-științific, cultural, militar, precum și în sfera vieții internaționale. În contextul internațional dat, comunicatul referitor la discuțiile avute sublinia că *s-a reliefat necesitatea de a se acționa pentru oprirea cursului periculos al evenimentelor spre confruntare și război, pentru înfăptuirea dezarmării, în primul rând al dezarmării nucleare politicii de destindere, înțelegere, colaborare și pace pe continentul nostru și în întreaga lume.*

Piloții militari unguri primesc insigne ale piloților români. Papa, iunie, 1982.

Filmul de pe Bulevardul Capucinilor

48

Scurtă evadare din obișnuitul cenușiu

Silviu ȘERBAN

Filmat în studiourile române de la Cinecittă, produs de una dintre companiile fondatoare ale industriei cinematografice italiene, *Cines*, și regizat de unul dintre „părinții” acestei industrii, Alessandro Blasetti, *Quattro passi fra le nuvole* (Patru pași în nori) aduce în cadru nu construcțiile grandioase ale antichității, nici decorurile luxoase ale peliculelor *telefoni bianchi*, ci atmosfera simplă a existenței cotidiene, contrapunând, subtil, vieții citadine searbădă și monotonă, ruralul expresiv și plin de vitalitate. Peste opoziția în cauză se suprapune o poveste ce se dovedește în final a avea un scop precis, moralizator, și care răstoarnă raportul valoric amintit, citadinul venind, oarecum, „să elibereze” tensiunea

vechilor concepții încorsetate de tradiție și prejudecată. Amestecul celor două opoziții creează o comunicare în ambele sensuri între cele două lumi, regizorul fiind nehotărât în care direcție să incline balanța. Astfel că lecția de morală din final nu încheie și subiectul, ci ultimele cadre ale filmului îl urmăresc pe personajul central reîntorcându-se în apartamentul său, unde regăsește ambianța cenușie cu care *Quattro passi fra le nuvole* se deschide. Câteva imagini introductive sugerează orele timpurii ale dimineții, după care soneria unui ceas deșteptător declanșează un adevărat tir verbal din partea soției. Verbiajul acesteia și zgomotele făcute de Paolo (Gino Cervi) în timp ce se pregătește pentru a pleca la slujbă ocupă aceeași tonalitate sonoră, fiind stridente și disconfortante. Toată această agitație, la care se adaugă o repriză de dialoguri contondente dintre cei doi soți, își va găsi mai târziu, în film, drept contrapondere, scena unei alte dimineți, la țară, când Paolo, adormit într-o claie de fân, este trezit de tălângile oilor, iar, apoi, în trăsură, alături de Maria (Adriana Benetti), având o conversație caldă și luminoasă. Motivul pentru care Paolo ajunge la ferma fetei constituie intriga

subiectului ce se lasă dezvăluită abia spre jumătatea filmului. Aflat în obișnuita sa călătorie ca vânzător de dulciuri, Paolo ajunge să cunoască situația ingrată în care se află o tânără parteneră de drum. Nemăritată și însărcinată, Maria este pe drumul de întoarcere la ferma familiei sale unde se teme

Quattro passi fra le nuvole (Alessandro Blasetti, 1942)

că nu va avea parte de o primire prea bună dat fiind faptul că este singură și așteaptă un copil. În pragul disperării, tânăra îl roagă pe Paolo să joace temporar rolul de soț în fața părinților săi. Acceptarea ciudatei propuneri se produce cu dificultate, iar montajul acestei secvențe dubitative este foarte sugestiv. Aparatul de filmat oferă cadre repetitive cu bărbatul, când îndreptându-se cu hotărâre către autobuzul ce urma să plece, când oprindu-se și privind înapoi la femeia mergând agale către casa părintească. *Il secondo tempo* se va consuma aproape în întregime la ferma părinților Mariei, redând, în tonalități când comice, când dramatice, strădaniile celor doi

complici de a-i convinge pe ceilalți de autenticitatea relației lor. Nervozitatea lui Paolo, copleșit de gândurile la propria existență, dar obligat să innopteze alături de Maria, se risipește în dimineața următoare, când postura în care se află nu mai este percepută ca ciudată, iar Maria îi apare ca un vechi prieten. Deși totul pare a fi rezolvat, situația se schimbă radical când Luca (Aldo Silvani), tatăl Mariei, descoperă o fotografie ce dezvăluie adevărata identitate a presupusului său ginere. Urmează lecția de morală, punctul culminant al subiectului, moment în care Paolo, printr-un discurs rațional și emoțional în aceeași măsură, reușește nu doar să se salveze pe sine dintr-o situație dificilă, ci și pe Maria, convingându-l pe tatăl acesteia să n-o arunce în stradă și să accepte situația ca atare. La despărțire, Luca își cheamă fiica pentru a-și lua rămas bun de la soțul ei, care urma să lipsească pentru o perioadă lungă de timp și care,

poate, nu se va mai întoarce niciodată. Mesajul are o dublă semnificație: pe de o parte, familia fetei devenind parte a jocului celor doi, joc ce apare acum ca o idee salvatoare, pe de altă, parte sugerându-se în subtext acceptarea situației reale. Strângerea de mână din partea tatălui este o garanție că lucrurile vor sta astfel, iar chipul radiant al Mariei înlocuiește „mulțumesc”-ul care nu poate fi rostit. Filmul nu se încheie însă aici, ci continuă cu o scurtă scenă a revenirii lui Paolo acasă, petrecută tot dimineața. Imediat ce intră pe ușă este întâmpinat de vocea aspră a soției care-i cere, la fel ca la plecarea, să fiarbă laptele copiilor și să nu facă zgomot. Vizibil afectat și cu gândurile în altă parte, bărbatul pare a nu se fi trezit încă din mica „plimbare printre nori” ce-i

oferise, poate, imaginea unei fericiri „ce ar fi putut să fie”. Este ceea ce poate semnifica ultimul cadru, cu Paolo ducându-și mâna pentru a-și susține capul, străfulgerat de o emoție puternică, în timp ce capacul oalei, în care turnase laptele, cade zgomotos pe podea.

* * *

Situat pe poziția secundă într-un clasament al celor mai bune 10 filme românești ale tuturor timpurilor, stabilit în 2008 de votul a 40 de critici din domeniu, *Pădurea spânzuraților* a lui Liviu Ciulei este primul lung metraj românesc care este premiat la Cannes, obținând, la Festivalul din 1965, distincția pentru cea mai bună regie. Va fi al treilea și ultimul film al regizorului român, care, ulterior, se va dedica în întregime activității teatrale.

Paștele - începutul tuturor sărbătorilor creștine

ZIUA ÎNVIERII

„În această zi a bucuriei supreme - Ziua Învierii - când Hristos S-a ridicat din mormânt ca un Atotputernic, zdrobind puterile iadului și slobozind pe cei legați acolo din veac, moartea a fost doborâtă, viața a fost propovăduită și mântuirea noastră s'a împlinit.

Unde-ți este, moarte, boldul? Unde-ți este, iadule, biruința?

Urăm tuturor celor la care acest mesaj ajunge, familiilor lor, prietenilor și chiar dușmanilor, să se bucure împreună cu noi de Învieria Domnului, un Paște duhovnicesc, un Paște fericit, o sporire a credinței, a iubirii și a păcii, în această lume a conflictelor neîntrerupte și a morții năpraznice ale atâtor oameni nevinovați. *Să ne iubim unii pe alții, acum când ura invadează pământul!*

Să spunem «Frate» tuturor celor care ne înconjoară, în această vreme în care frații se urăsc și familiile se destramă!

Să aducem pacea lui Dumnezeu între oamenii care se războiesc între ei, iar omul este lup pentru om!

Să respectăm viața, acum când mamele îșiucid pruncii în culcușul cald al pântecului roditor, iar fătul nici măcar nu poate striga: «Mamă, mă doare!»

Să aducem dreptate într-o lume strâmbată de vicii și cinstea într-o lume în care a fi cinstit este aproape ceva rușinos!

Aceasta este misiunea și tragicul destin al creștinului în lume:

Să fie urmașul lui Hristos Cel Răstignit și Înviat.

Hristos a înviat, frații noștri!

Să răsună strigătul nostru peste lumea întreagă, în cer și pe pământ.

Adevărat a înviat!

PĂRINTELE CALCIU, 2003

Hristos a înviat din morți, Cu moartea pre moarte călcând și celor din mormânturi Viață dăruindu-le!

Originea sărbătorii Sfințelor Paști

Deoarece Învieria din morți a Domnului Iisus Hristos este semnul biruinței Sale și garanția mântuirii noastre, era firesc ca, încă de la început, comemorarea acestei învieri să constituie una dintre sărbătorile cele mai importante ale creștinătății. La câteva zile după intrarea Sa solemnă în Ierusalim, Mântuitorul a fost judecat și răstignit, a murit pe cruce și a fost pus în mormânt. După trei zile, adică duminică dis-de-dimineață, El a înviat ca un biruitor, cu puterea dumnezeirii Sale, ca să îplinească Scriptura și cele hotărâte de iconomia divină pentru mântuirea neamului omnesc.

Cultul creștin, îndeosebi cel ortodox, împlinesc prin această „a sămbetelor împărătească și doamnă, al praznicelor praznic și sărbătoare a sărbătorilor”, nu numai o simplă comemorare istorică, ci retrăiește întreaga dramă zguduitoare a morții și învierii lui Hristos, ca prin aceasta creștinii să-și însușească învățătura Domnului și lucrarea mântuitoare a Fiului lui Dumnezeu întrupat. Acest caracter special al sărbătorii învierii Domnului nostru Iisus Hristos se observă foarte bine în slujbele legate de această sărbătoare.

Părintele Aruppala Gheevarghi

De Sfințele Paști, în satele și comunele din nordul Sucevei se pregătesc diferite dulciuri, în mod special „Babele”, prăjitură făcută din cozonac, ce se toarnă în forme speciale. Umplutura se pregătește din nucă, rahat și stafide. „Babele” sunt duse la slujba de Înviere. După terminarea acesteia, credincioșii merg la cimitir, cu lumânările aprinse, pentru a aduce lumină celor dragi, plecați la viața veșnică. • În Bucovina, fetele se duc în noaptea de Înviere în clopotniță și spală limba clopotului cu apă neîncepută. Cu aceasta apă se spală pe față în zorii zilei de Paști, ca să fie frumoase tot anul. • În zona Câmpung Moldovenesc, în zorii zilei de duminică, credincioșii ies în curtea bisericii, se așează în formă de cerc, purtând lumânările aprinse în mână, în așteptarea preotului care să sfințească și să binecuvânteze bucatelile din coșul pascal. În coșul acoperit cu un șervet țesut cu model specific zonei sunt așezate, pe o farfurie, simbolurile bucuriei pentru tot anul: semințe de mac (ce vor fi aruncate în râu pentru a alunga seceta), sare (ce va fi păstrată pentru a aduce belșug), zahăr (folosit de câte ori vitele vor fi bolnave), făina (pentru ca rodul grâului să fie bogat), ceapă și usturoi (cu rol de protecție împotriva insectelor). Deasupra acestei farfurii se așează pasca, șunca, brânza, ouăle roșii,

dar și ouăle încondeiate, bani, flori, pește afumat, sfeclă roșie cu hrean și prăjituri. După sfințirea acestui coș pascal, ritualul de Paști se continuă în familie. • La Călărași, la slujba de Înviere, credincioșii aduc în coșul pascal, pentru binecuvântare, ouă roșii, cozonac și cocoși albi. Coccoșii sunt crescuți anume pentru împlinirea acestei tradiții. Ei vestesc miezul nopții: datina din străbuni spune că, atunci când cocoșii cântă „Hristos a înviat!”, cel mai norocos este gospodarul al cărui cocoș cântă primul. Este un semn că, în anul respectiv, în casa lui va fi belșug. • În părțile Sibiului, există obiceiul ca de Paști să fie împodobit un pom (un arbust) asemănător cu cel de Crăciun. Singura deosebire constă în faptul că în locul globurilor se agăță ouă vopsite (golite de conținutul lor). • O foarte frumoasă datină se păstrează în Maramureș, zona Lăpușului. În dimineața primei zile de Paști, copiii (până la vârsta de 9 ani) merg la prieteni și la vecini să le anunțe Învieria Domnului. Gazda dăruiește fiecărui urător un ou roșu. • În Argeș, printre dulciurile pregătite de Sfințele Paști se numără covrigii cu ou (numiți așa pentru că în compoziția lor se adaugă multe ouă, 10-15 ouă la 1 kg de făină). Fiecare gospodar se străduiește să pregătească o astfel de delicată, care este și simbolul belșugului. • În Banat,

Săptămâna Mare

morților. Tot atunci se vopsesc ouăle, deoarece se spune că, dacă se înroșesc în Joia Mare, acestea se vor păstra fără ca să se strice tot anul. Tradiția spune că se doarme în această zi, respectivul va fi leneș tot anul. Simbolul ouălor roșii vine de la patimile lui Iisus Hristos, care a fost bătut cu pietre, iar când Maria, mama Mântuitorului, a venit la crucea unde era răstignit, cu un coș cu ouă, ele s-au făcut roșii de la sângele Său.

În Vinerea Patimilor, Vinerea Mare, o tradiție care nu s-a pierdut este ducerea de flori la biserică pentru Hristos și trecerea pe sub masă de trei ori, ceea ce semnifică potignirile pe care le-a avut Mântuitorul atunci când și-a cărat în spate propria cruce pentru răstignire. Tot acum, foarte mulți creștini țin *post negru*, fără apă și mâncare, (se mai numește și *Vinerea Seacă*), pentru a fi feriți de boli și pentru a avea spor tot anul. Cine se spovedește și se împărtășește în Vinerea Mare, va fi spovedit și împărtășit pentru tot anul. Tradiția mai spune că, dacă va ploua în această zi, anul va fi unul roditor și îmbelșugat, dacă nu va ploua va fi unul secetos. O altă tradiție este cea a scăldatului, care spune că cel care se va scălda în apă rece de trei ori, exact cum Ioan Botezătorul îi boteza pe oameni și chiar și pe Hristos în apele Iordanului, va fi sănătos pe tot parcursul anului.

În Sâmbăta Mare spre Duminică Învierii, toată lumea merge la biserică, pentru a asista la Învierea Domnului, pentru a lua lumină ca să o ducă la cimitir morților din familie, dar și acasă, pentru a avea lumină în viață și în suflet, pentru a lua tradiționalele Sfințe Paști - anafură sfințită și pentru a lua flori sfințite (dintre cele care au fost duse în Vinerea Mare la biserică), pentru a le pune acasă, la icoane.

Tradiții românești

la micul dejun din prima zi de Paști, se practică tradiția tămărierii bucatelor. Apoi, fiecare mesean primește o linguriță de paști (vin+pâine sfințite). În meniul acestei mese festive se include ciolanul de porc fierț, ouă albe și mâncăruri tradiționale, friptură de miel. • În Țara Moților, în noaptea de Paști se ia toaca

de la biserică, se duce în cimitir și este păzită de feciori. Iar dacă nu au păzit-o bine, și a fost furată, sunt pedepsiți ca a doua zi să dea un ospăț, adică mâncăruri și băuturi din care se înfruptă atât „hoții”, cât și „păgubașii”. Dacă aceia care au încercat să fure toaca nu au reușit, atunci ei vor fi cei care vor plăti ospățul.

Anticipare a învierii noastre

Sărbătoarea Sfințelor Paști este și o anticipare, o arvună, a învierii noastre când va fi Învierea cea de obște. Învierea lui Hristos ne privește pe toți, pe fiecare în parte și pe toți laolaltă, pentru că El, înviind din morți, S-a făcut „începătura a învierii celor adormiți” (I Corinteni 15, 20).

Paștele - cea mai veche sărbătoare creștină

„Paște” este un cuvânt care vine în limba română, pe filieră greco-latină, din termenul ebraic „pesah”, iar cel ebraic din limba egipteană „paseh” și înseamnă „trecere”. Paștele este o sărbătoare pe care o întâlnim atât la creștini, cât și la iudei. Creștinii, prin Paște, sărbătoresc Învierea Domnului, iar evreii eliberarea din robia egipteană. Spre deosebire de Paștele creștin, care este praznic obligatoriu duminică, Paștele evreiesc poate fi sărbătorit în orice zi a săptămânii.

Paștele a fost sărbătorit încă din epoca apostolică. Paștele nu este doar cea mai veche sărbătoare creștină, ci este și începutul tuturor sărbătorilor și praznicelor creștine. De data Paștilor este legată „succesiunea și denumirea duminicilor și a săptămânilor de peste an, cu Evangheliile și Apostolele care se citeș la Liturghie în tot cursul anului, ordinea celor 11 pericope evanghelice care se citeș la Utreniile duminicilor, cu luminănde și stihirile evanghelice respective, precum și ordinea celor opt glasuri ale cântărilor Octoihului” (pr. prof. Ene Braniște).

Paștele Crucii și Paștele Învierii

La început, Paștele nu a fost sărbătorit în același fel în toată lumea creștină. Cercetătorii susțin că în Biserica primară au existat mari diferențe în ceea ce privește data și modul sărbătoririi. Creștinii din părțile Asiei și Siriei sărbătoreau mai întâi moartea Domnului (Paștele Crucii) la 14 Nisan, apoi Învierea (Paștele Învierii) la 16 Nisan, indiferent de ziua în care cădea această dată. Ei erau numiți și „quartodecimani”, fiindcă sărbătoreau Paștele la 14 Nisan, adică în aceeași zi cu iudeii. Iudaizantii mai moderați („protopaștii”) sărbătoreau Paștele duminică, însă întotdeauna legau această duminică de Paștele iudaic. Cea mai mare parte a creștinătății sărbătoreau moartea Domnului întotdeauna în Vinerea cea mai apropiată de 14 Nisan, iar Învierea - în duminică următoare, care cădea după 14 Nisan, sau după prima lună plină, după echinocșul de primăvară.

Uniformizarea datei Paștelui

La Sinodul I Ecumenic de la Niceea din 325 s-a stabilit: Paștele trebuie sărbătorit în fiecare an, duminică; această duminică va fi cea imediat următoare lunii pline de după echinocșul de primăvară. Dacă această duminică este odată cu Paștele iudeilor, Paștele va fi sărbătorit în duminică următoare.

Data Paștelui pe perioada anilor 2012-2025

• 2012 - 15 aprilie • 2013 - 5 mai
• 2014 - 20 aprilie • 2015 - 12 aprilie
• 2016 - 1 mai • 2017 - 16 aprilie,
• 2018 - 8 aprilie • 2019 - 28 aprilie
• 2020 - 19 aprilie • 2021 - 2 mai
• 2022 - 24 aprilie • 2023 - 16 aprilie
• 2024 - 5 mai • 2025 - 20 aprilie.